

РЕШЕНИЕ

Номер 1012

01.10.2020 г.

Град Варна

В ИМЕТО НА НАРОДА

Окръжен съд – Варна

IV състав

На 01.10.2020 година в закрито заседание в следния състав:

Председател: Ивелина М. Събева
Членове: Константин Д. Иванов
Мая Недкова

като разглежда докладваното от Константин Д. Иванов Въззивно гражданско дело № 20203100502536 по описа за 2020 година

Производството е по реда на Глава XXXIX-та ГПК.

Образувано е по жалба с вх. № 15247/14.08.2020 год. по рег. на СИС при РС-Варна от М. Г. Т. от гр. Варна – длъжник, допълнена с жалба с вх. № 15761/21.08.2020 год. и с жалба с вх. № 19277/21.08.2020 год. с идентично съдържание, подадени чрез процесуален представител, срещу действията на държавния съдебен изпълнител по изп. дело № 4117/2020 год. по описа на СИС при РС-Варна изразяващи се в назначаването на pazач в лицето на Окръжен следствен отдел при ОП-Варна на движими вещи, върху които е наложен заповор въз основа на издадена обезпечителна заповор от 03.08.2020 год. по ч. н. д. № 821/2020 год. по описа на ОС-Варна, иззети от М. Г. Т. с протоколи за претърсване и изземване от 06.06.2019 год. по ДП № 145/2019 год. по описа на Окръжен Следствен Отдел при ОП-Варна.

В жалбата са наведени оплаквания, че обжалваното действие е незаконосъобразно, тъй като съобщението за наложената обезпечителна мярка не е връчено на М. Г. Т. , както и че е нарушена разпоредбата на чл. 470 ГПК, а също и поради това, че pazач на заповораните вещи е назначен преди извършване на опис на същите.

Отправено е искане да бъдат отменени действията на държавния съдебен изпълнител „изразяващи се, че: с образуването на изпълнителното дело е пристъпил към изпълнение по чл. 465 от ГПК, насрочване на дата за опис, както и назначаване на pazач трето лице предварително /преди описа/, без разпореждане да се връчи на длъжника съобщение по чл. 396, ал. 1 от ГПК, както и също така да предпочете назначеното трето лице за pazач, въпреки че владеец и собственик е длъжника – М. Г. Т. , която следва да бъде определена за pazач.“

В писмени възражения Прокуратурата на РБългария, чрез прокурор от ОП-Варна, оспорва жалбата, счита, че е неоснователна.

ДСИ е представил писмени мотиви по обжалваните действия.

Жалбата е подадена в срок, от легитимирана страна, срещу подлежащ на обжалване от длъжника акт на съдебния изпълнител (чл. 435, ал. 2, т. 5 ГПК) и е процесуално

допустима. Разгледана по същество е неоснователна, като съображенията за това са следните:

Производството по изп. дело № 4117/2020 год. по описа на ДСИ от СИС при РС-Варна е образувано на 05.08.2020 год. по молба с вх. № 14403/04.08.2020 год. по рег. на СИС при РС-Варна, подадена от Прокуратурата на РБ, чрез прокурор от ОП-Варна въз основа на приложена обезпечителна заповед № 1/03.08.2020 год., изд. по ч. н. д. № 821/2020 год. по описа на ОС-Варна, с която на основание чл. 72 от НПК е допуснато обезпечение в полза на Държавата на предвиденото наказание „конфискация“ с пр. осн. по чл. 252, ал. 1 от НК, във връзка с водено досъдебно производство № 145/2019 год. по описа на ОСЛО в ОП-Варна срещу обвиняемата М. Г. Т. с ЕГН *****, чрез налагане на обезпечителна мярка „запор“ върху иззетите с протоколи за претърсване и изземване от 06.06.2019 год. бижута от бял и жълт метал, оценени на 787 789, 05 лева, подробно описани в заключението на изготвена съдебно-оценителна експертиза от 23.07.2020 год. по досъдебното производство № 145/2019 год. по описа на ОСЛО в ОП-Варна.

С разпореждане на ДСИ от 05.08.2020 год. е наложен запор върху движимите вещи и е насрочен опис на същите. Доколкото вещите, върху които е наложен запор, към момента на запора са в държане на ОСЛО в ОП-Варна, на същия е изпратено и запорно съобщение, връчено на дата 07.08.2020 год. и същият е назначен за пазач на вещите – бижута от бял и жълт метал, иззети с протоколи за претърсване и изземване от 06.06.2019 год., оценени на 787 789, 05 лева, подробно описани в заключението на изготвена съдебно-оценителна експертиза от 23.07.2020 год. по досъдебното производство № 145/2019 год. по описа на ОСЛО в ОП-Варна.

Съобщението за наложения запор е връчено на длъжника М. Г. Т. на 18.08.2020 год.

На 02.09.2020 год. е извършен опис на вещите.

При тези данни настоящият състав намира, че жалбата е неоснователна.

В случая запорът върху движимите вещи, иззети от жалбоподателката, е наложен като обезпечителна мярка в съответствие с чл. 72 НПК, обезпечаваща евентуалното реализиране на наказанието „конфискация“, предвидено за престъплението по чл. 252, ал. 1 НК, за евентуалното извършване на което е ангажираната наказателната отговорност на М. Г. Т. по досъдебното производство № 145/2019 год. по описа на ОСЛО в ОП-Варна.

Съгласно чл. 72а от НПК имуществото, обезпечено по реда на чл. 72 с цел конфискация или отнемане на вещи в полза на държавата, се управлява и пази по реда на [Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество](#).

В глава XIII-та от [Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество](#) са регламентирани редът и начинът на управление (вкл. и на съхранението) на имуществото, върху което са наложени обезпечителни мерки.

С оглед препращането на чл. 72а НПК към реда по глава XIII-та от [Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество](#) относно управлението и съхранението на имуществото, върху което са наложени обезпечителни мерки, то и в случая нормата на чл. 470 от ГПК е неприложима. Освен това чл. 470 ГПК предвижда, че ако съдебният изпълнител прецени, че вещта или вещите не трябва да се оставят у длъжника, вещта се дава за пазене на вискателя или на пазач, назначен от съдебния изпълнител.

В случая с оглед преследваните с наложената обезпечителна мярка цели, а именно –

запазване на имуществото на длъжника и евентуалното реализиране на наказанието „конфискация“, предвидено за престъплението по чл. 252, ал. 1 НК, за евентуалното извършване на което е ангажираната наказателната отговорност на М. Г. Т. по досъдебното производство № 145/2019 год. по описа на ОСЛО в ОП-Варна, то и назначаването на М. Г. Т. за пазач на движимите вещи и предаване на същите в нейно държане би осуетило постигането на тези цели.

Оплакванията в жалбата, че на вещите бил назначен пазач преди извършването на описа, също са неоснователни. В случая към момента на запора вещите са в държане на ОП-Варна в лицето на ОСЛО в ОП-Варна, поради което и по отношение на него са приложими разпоредбите на чл. 507 ГПК.

Оплакванията на жалбоподателката, че назначаването за пазач на вещите на трето лице, е незаконосъобразно, тъй като е извършено преди да ѝ е връчено съобщение по чл. 396, ал. 1 от ГПК, също са неоснователни. Съобщението за наложения заповор няма отношение към преценката в чие държане да бъдат оставени запорираните вещи, респ. кое лице да бъде назначено за техен пазач.

В обобщение жалбата е неоснователна и следва да се остави без уважение.

Водим от горното, съдът

П

РЕШИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ жалба с вх. № 15247/14.08.2020 год. по рег. на СИС при РС-Варна от М. Г. Т. от гр. Варна – длъжник, допълнена с жалба с вх. № 15761/21.08.2020 год. и с жалба с вх. № 19277/21.08.2020 год. с идентично съдържание, подадени чрез процесуален представител, срещу действията на държавния съдебен изпълнител по изп. дело № 4117/2020 год. по описа на СИС при РС-Варна изразяващи се в назначаването на пазач в лицето на Окръжен следствен отдел при ОП-Варна на движими вещи, върху които е наложен заповор въз основа на издадена обезпечителна заповед от 03.08.2020 год. по ч. н. д. № 821/2020 год. по описа на ОС-Варна, иззети от М. Г. Т. с протоколи за претърсване и изземване от 06.06.2019 год. – бижута от бял и жълт метал, оценени на 787 789, 05 лева, подробно описани в заключението на изготвена съдебно-оценителна експертиза от 23.07.2020 год. по досъдебното производство № 145/2019 год. по описа на ОСЛО в ОП-Варна.

Решението не подлежи на обжалване.

Препис от решението да се изпрати на ДСИ от СИС при РС-Варна за прилагане по
изп. дело № 4117/2020 год.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____